

İmam-ı Rabbani Hazretleri

İmam-ı Ahmed Rabbani hazretleri, Hindistan'da yetişen en büyük veli ve âlim. Ariflerin ışığı, velilerin önderi, İslam'ın bekçisi, müslümanların baş tacı, müceddid, müctehid ve İslam âlimlerinin gözbebeğidir. Silsile-i aliyyenin yirmi üçüncüsüdür.

1563 yılında Hindistan'ın Serhend (Sihrend) şehrinde doğdu. İmam-ı Rabbani ismiyle tanınmıştır. İmam-ı Rabbani, Rabbani âlim demek olup, kendisine ilim ve hikmet verilmiş, ilmi ile amel eden, ilim ve amel bakımından eksiksiz ve kâmil, olgun âlim demektir. Hicri ikinci bin yılın müceddidi (yenileyicisi) olmasından dolayı Müceddid-i elf-i sani, ahkam-ı İslamiye ile tasavvufu birleştirmesi sebebiyle, Sıla ismi verilmiştir. Hazret-i Ömer'in soyundan olduğu için, Faruki nesebiyle anılmış, Serhend şehrinde olduğu için de oraya nisbetle, Serhendi denilmiştir.

İlk tahsiline, babasından ders alarak başladı. Babasından okuyup Arapçayı öğrendi. Küçük yaşta Kur'an-ı kerimi ezberledi. İlminin çoğunu babasından, bir kısmını da zamanının meşhur âlimlerinden öğrendi. Babasından ders aldığı sırada, çeşitli ilimlere ait küçük kitapları ezberledi. Babasından aldığı dersleri tamamlayınca, Siyalkut şehrine gidip orada, Mevlana Kemaleddin Keşmiri'den ilim öğrendi. Mevlana Kemaleddin meşhur âlim Abdülhakim-i Siyalkuti'nin de hocası olup, zamanının en yüksek âlimi idi. Kadı Behlul-i Bedaḥşani'den; hadis, tefsir ve bazı usul ilimlerinde icazet, diploma aldı. On yedi yaşında iken tahsilini tamamlayıp, bütün ilimlerden icazet aldı. Tahsili sırasında, Kadiri ve Çeşti büyüklerinin kalblerindeki feyz ve lezzeti babasından aldı. Babası hayatta iken, talebelere ilim öğretmeye başladı.

İmam-ı Rabbani hazretleri, Muhammed Bakibillah hazretlerini tanıdıktan sonra, edeple ve can kulağı ile onun sözlerine ve hallerine bağlandı. Tasavvuf ilminde ve hallerinde de yüksek derecelere kavuştuktan sonra, hocası tarafından icazet yani diploma verilip memleketi olan Serhend'e dönmesi emrolundu. Hocası, talebesinden çoğunun yetiştirilmesini de ona bırakıp, onları da arkasından Serhend'e gönderdi. Hocası onun için şöyle buyurdu: "Kalblere deva, ruhlara şifa olan bu tohumu, Semerkand ve Buhara'dan getirip Hindistan'ın bereketli toprağına ektim. Taliblerin yetişip kemale gelmesi için uğraştım. O, her dereceyi aşip, üstünlüklerin sonuna varınca, kendimi aradan çekip, talebeyi ona bıraktım."

İmam-ı Rabbani hazretleri, benzeri az yetişen, müstesna bir İslam âlimi ve büyük bir mürşid-i kâmilidir. Peygamber efendimizin vefatından bin sene sonra da İslam düşmanları dine, imana insafsızca saldırmışlardı. Allahü teâlâ kullarına acıyarak, imam-ı Rabbani gibi bir müceddid yarattı. Ona derin ilimler ihsan eyledi. Onun vasıtasıyla din düşmanlarının korkunç saldırısını durdurdu. Hakkı bâtıldan ayırıp, çok kalblerden bâtılı kaldırdı. Bu yüce İmamın mektup ve kitapları, insanları gafletten uyandırdı. Dünyaya ışık saldı. Yani Allahü teâlâ onu, Peygamber efendimizden bin sene sonra, din-i İslamı yenilemek ve kuvvetlendirmek için göndermişti.

Zamanının âlimleri, imam-ı Rabbani hazretlerine Sıla ismi ile hitap ettiler. Sıla, birleştirici demektir. Çünkü, o, tasavvufun İslamiyet'ten ayrı bir şey olmadığını İslamiyet'e uygun bir şey olduğunu ispat ederek, ahkam-ı İslamiye ile tasavvufu vasl etmiş, birleştirmiştir. Bir hadis-i şerifte; **"Ümmetimden Sıla isminde biri gelir. Onun şefaati ile çok kimseler Cennete girer"** buyurularak onun geleceği haber verilmiştir.

İmam-ı Rabbani Hazretleri İslamiyet'te çok kıymetli bir kitap olan Mektubat kitabının yazarıdır. Seyyid Abdülhakim Arvasi hazretleri, (Allahü teâlânın kitabından ve Resulullah'ın hadislerinden sonra, İslam kitaplarının en üstünü, en faydalısı, İmam-ı Rabbani hazretlerinin Mektubat kitabıdır. Mektubat'ı anlamak için değil bereketlenmek için okumalıdır) buyuruyor.

1623 senesinde Ecmir'de iken; "Vefat etmemin yakın olduğuna dair işaretler, alametler görölmeye başladı" buyurdu. 1624 senesi Muharrem ayının on ikinci günü buyurdu ki: "Bana bu dünyadan öbür dünyaya gitmeme kırk veya elli gün kaldığını bildirdiler. Mezarımı da gösterdiler." Vefatı 1624 senesi, Safer ayının yirmi sekizi, güneş hesabı ile yirmi dokuzu, Salı günü kuşluk vakti vaki oldu.

Rabbim cümlemizi řefaatlerine nail eylesin.

Kaynak: dinimizislam.com